

Πανηγύρισε ο Ναός των Αγίων Αναργύρων στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Τη Δευτέρα 1 Νοεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Βεροίας.



Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Πηγήν ιαμάτων έχο-ντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τάς ἰάσεις παρέχετε πᾶ-σι τοῖς δεομένοις».

Ἀρκετές φορές κατά τή διάρκεια τοῦ χρό-νου ἡ Ἐκκλησία μας τι-μᾶδυ-ά-δες ἁγίων, τούς ὁποί-ους συν-δέει ἓνα κοινό ὄνομα, ἓνα ὄνομα πού προ-έρχεται ἀπό μία βασική ιδιό-τητα πού χαρακτη-ριζε τή ζωή τους. Ὄνο-μά-ζονται «ἀνάρ-γυ-ροι», ἄνθρωποι δηλαδή πού δέν εἶχαν σχέ-ση μέ τά χρήματα, ἄνθρωποι πού προσέφεραν τήν ἴαση καί τή θε-ραπεία στούς συνανθρώπους τους δω----ρεάν.

Ἀνάμεσά τους καί οἱ δύο ἅγιοι Ἀνάρ-γυροι πού τιμοῦμε σή-με-ρα, οἱ ἅγιοι Κοσμάς καί Δαμιανός, οἱ ἱα-τροί καί θαυ-ματουργοί, πού θε-ρά---πευαν ὄχι μόνο ἐν ζωῇ τίς ἀσθέ-νει-ες τῶν συγχρόνων τους ἀνθρώ-πων, ἀλλά συνε-χίζουν καί μετά τήν κοίμησή τους νά θαυματουργοῦν καί νά θεραπεύουν ὅσους τούς ἐπικαλοῦνται ἀπό τίς ἀ-σθέ-νειές τους, ὅπως χα--ρακτηριστικά σημει-ώ-νει ὁ ἱερός συναξα-ρι-στής: «Εἰ καί παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύω, πλη-ροῦσιν ὡς πρίν καί πάλιν γῆν θαυμάτων». Ἄν καί δέν εἶναι πιά στή γῆ οἱ δύο Ἀνάργυροι, ἡ γῆ εἶναι γεμάτη ὅπως καί πρίν ἀπό τά θαύματά τους.

Πῶς ὅμως κάνουν ὅλα αὐτά τά θαύματα; Μᾶς τό ἀπο--καλύπτει ὁ ἱερός ὕμνογράφος στό τροπά-ριο πού προανέφερα: «Πη-γήν ιαμάτων ἔχοντες ... τάς ἰάσεις παρέχετε». Κατέχουν οἱ ἅγιοι τήν πηγή ἱαμά-των πού δέν εἶναι ἄλλη,

ἀδελφοί μου, ἀπό τῆ χάρη τοῦ Θεοῦ.

Σέ αὐτή τῆ χάρη ἀναφέρεται καί ὁ ἴδι-ος ὁ Χρι-στός, ὅταν λέει: «ὁ πι-στεύων εἰς ἐμέ ... ποτα-μοί ἐκ τῆς κοι-λίας αὐ-τοῦ ρεύσουσιν ὕδα-τος ζῶντος».

Ἡ χάρη, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πρόξενος τῶν ἱαμάτων πού ἐκπη-γάζουν ἀπό τὰ ἱερά λεί-ψανα τῶν ἀγίων Ἀναρ-γύρων. Ἡ χάρη τοῦ Θε-οῦ εἶναι αὐτή πού θαυ-μα-τουργεῖ διά τῆς ἐπι-κλή-σεως τοῦ ὀνόματός τους.

Ἴσως κάποιοι ὅμως ρω--τήσουν: μόνο αὐτοί οἱ ἅγιοι ἔχουν τῆ χάρη τοῦ Θεοῦ καί θαυμα-τουρ--γοῦν καί θεραπεύ-ουν; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὅλοι οἱ ἅγιοι ἔχουν τῆ χάρη καί ὅλοι ὅσοι πιστεύουν στόν Θεό ἔχουν καί αὐ-τοί τῆ χά-ρη, κατά τήν ἐπανει-λημ-μένη δια----βε-βαί-ωση τοῦ Κυ-ρίου. Ὁ-μως δέν ἔχουν ὅλοι τήν ἴδια χά-ρη, διότι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ δίδεται «κα-τά τό μέτρον τῆς δω-ρεᾶς». Ἀνά-λογα, δηλα-δή, μέ τήν πίστη, μέ τή ζωή, μέ τήν ἄσκηση ἢ μέ τό μαρ-τύ-ριο λαμβάνουν οἱ ἄν-θρω-ποι καί οἱ ἅγιοι τῆ χά-ρη τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό εἶναι τό πρῶτο ση-μεῖο πού διαφορο-ποι--εῖ τή μία καί κοινή χά-ρη τοῦ Θεοῦ πού δί-δεται καί ὑπάρ-χει στούς ἀγίους καί κατ' ἐπέ-κτα-ση στούς πιστούς.

Τό δεύτερο σημεῖο εἶ-ναι ὅτι ἡ χάρη δέν ἐ-νερ--γεῖ σέ ὅλους μέ τόν ἴδιο τρόπο. Ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος διευ-κρι-νί-ζει μέ σαφήνεια τό θέ-μα τῆς χάριτος στήν πρὸς Κορινθί-ους ἐπιστολή του. «Δι-αι-ρέσεις δέ χαρι-σμά-των εἰσί, τό δέ αὐτό πνεῦμα ... Ἐκάστῳ δέ δίδεται ἡ φα--νέρωσις πρὸς τό συμ---φέρον· ὥ μέν ... δί-δο--ται λόγος σοφίας ... ἄλ-λω δέ χαρίσμα-τα ἱα-μά-των».

Ὁ Θεός ἐπιτρέπει ἡ χά-ρις του νά ἐνεργεῖ μέ δια-φορετικό τρόπο μέ-σω δια-φορετικῶν ἄν-θρώ-πων, ὥστε νά ἐκπλη-ρῶνεται τό σχέδιό του, πού δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τή σωτηρία μας, ἀλλά καί νά θεραπεύονται οἱ σωματικές ἀνάγκες μας.

Ὁ Θεός δέν μᾶς προσφέρει τῆ χάρη του γιά νά μᾶς ἐν-τυ--πω-σιάσει ἢ γιά νά μᾶς κα-τα-πλήξει. Ὁ Θε-ός ἐπι-τρέ-πει ἡ χάρη του νά δρᾷ διά τῶν ἐκλε-κτῶν του δούλων καί τῶν ἀγί-ων αἰσθητά, ὥστε νά γίνεται ἀντι-ληπτή ἀπό τούς ἄν-θρώ-πους, διότι ἀπώ-τερος σκοπός τῆς θείας χά-ρι-τος εἶναι, ὅπως εἴπαμε, ἡ σω-τηρία τοῦ ἀνθρώ-που, καί σ' αὐτήν ἀπο-βλέπει ἡ ἔκφρασή της μέ ποικί-λους τρό-πους, καί στή συγκεκρι-μένη περίπτωση τῶν ἀγίων Ἀναρ-γύρων, διά τῶν θαυ-μάτων.

Πῶς ὅμως ἐπιδροῦν οἱ ἰάσεις τῶν ἀγίων Ἀναρ-γύρων στή σωτηρία μας καί γιά ποιόν λόγο ἡ Ἐκκλησία μας ὑπεν-θυ-μίζει μέ τίς πανηγύρεις τους τῆ χάρη τῶν ἱα-μάτων πού ἔχουν λάβει ἀπό τόν Θεό;

Άσφαλῶς ἡ χάρις αὐτὴ ἐπιδρᾷ μέ διαφορετικό τρόπο σέ κάθε ἄνθρωπο ἀνάλογα μέ τὴ ψυχικὴ του κατά--σταση. Ἐπιδρᾷ ὅμως σέ ὅλους μας σέ δύο, θά μπορούσα νά πῶ, κα-τευ--θύνσεις.

Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι μᾶς ὑπεν-θυ-μίζει τὴν παρουσία καὶ τὴν ἀγά-πη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἀπών. Δέν εἶ-ναι κά-ποιος ἀπό-μακρος κύριος πού ἀπλῶς θά μᾶς κρί-νει. Μᾶς ἀγαπᾷ σάν ἀλη-θινός πατέρας καὶ φροντίζει νά μᾶς ἀνα-κου-φίζει καὶ ἀπό τούς πόνους τῆς παρού-σης ζωῆς.

Ἡ δεύ-τερη κατεύθυν-ση εἶναι ὅτι μᾶς θυμίζει πῶς αἰ-τία τῶν ἀσθε-νει-ῶν καὶ τῶν πόνων πού ὑφι-στά-μεθα εἶναι ἡ ἀ-μαρ--τία· καὶ ἀπό αὐτὴν μπο-ρεῖ νά μᾶς θερα-πεύ-σει μόνο ὁ Θεός, ὁ ὁ-ποιΐ-ος μᾶς θε-ραπεύει διὰ τῶν ἀγίων του καὶ ψυχικά καὶ σωματικά.

Γι' αὐτότι-μώντας καὶ ἐορτά-ζο-ντας σήμερα τούς ἀγί-ους Ἀναργύ-ρους, τούς προστάτες τῆς ἐνορίας σας, ἄς τούς παρακα-λέσουμε νά μᾶς χαρίσουν μαζί μέ τὴν ἴαση τῶν σωμα-τι-κῶν μας πόνων καὶ ἀσθε--νειῶν καὶ τὴν ἴαση τῶν ψυχικῶν μας ἀσθε-νει-ῶν, πρεσβεύοντας στὸν Θεό πάντοτε γιὰ τὴ σω-τηρία μας.

Ἰδιαιτέρως ὅμως ἄς τούς παρακα-λέσουμε νά μᾶς λυτρώσουν ἀπὸ τὸν μεγάλο πειρασμό τοῦ κορωνο-ϊοῦ, ἄς θεραπεύσουν ὡς ἱατροί ὅσους ἀδελφούς μας νοσοῦν, ἀλλὰ καὶ ἄς προστατεύσουν ὅλους μας ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ ἀσθένεια.

Οἱ ἅγιοί μας μποροῦν νά τό κά-νουν, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τούς παρα-κα-λοῦμε μέ πίστη, νά ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε ὅπως καὶ ἐκεῖνοι, σύμ-φω-να μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀκο-λου-θώντας πάντοτε τίς ὁδη-γίες τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν ἀρ-μο-δίων, ὥστε νά μὴν ἐκθέτουμε οὔτε τὸν ἑαυτό μας οὔτε τούς ἀδελφούς μας στὸν κίνδυνο τῆς ἀσθε-νείας.





© Kosmas Karagiannis IMBNK















[ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ](#)